

νειακὰς καὶ ἀτομικὰς εὐλογίας, ἀλλὰ καὶ διότι ἐξ ὅλων τῶν χιλιάδων παιδιῶν καὶ κορασιῶν, ἅπανα εἶναι συνδρομηταὶ αὐτῆς, οὐδεὶς ἐκλήθη εἰς τὴν αἰωνιότητα διὰ τοῦ θανάτου, ὅλοι δὲ ἔχομεν εἰσέτι εὐκαιρίαν νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ τὴν τελευταίαν ἀποδημίαν μας.

Τὰς εὐεργεσίας ταύτας τοῦ Οὐρανίου Πατρός μας ἔχοντες κατὰ νοῦν, ἅς ἀναθεωρήσῃ ἕκαστος ἡμῶν τὴν κατὰ τὸ λήγον ἔτος ζωὴν καὶ διαγωγὴν του. Ἡ ἀναθεωρήσις τοῦ παρελθόντος εἶναι ἀναγκαία δι' ἡμᾶς, ἐπιβάλλεται δὲ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, πρὸς καλλιτέραν προετοιμασίαν μας διὰ τὴν αἰωνιότητα, ὅπου ταχέως ἢ ἀργὰ θὰ μεταδῶμεν διὰ τοῦ θανάτου, διὰ νὰ δώσωμεν λόγον τῶνπραχθέντων ἐν τῷ σώματι, καλῶν τε καὶ κακῶν.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων θεωρεῖ ἑαυτὴν εὐτυχὴ διότι ἐπὶ 12 ἡδὴ μῆνας ἐπισκέπτεται ὑμᾶς καὶ τὰς οικογενείας σας, φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς λόγους συμπαθείας, γνώσεως καὶ χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἐλπίζει δέ, ὅτι τὰ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ σκοπίμως συλλεγόμενα ἀναγνωσμάτια τῆς ἀσκούσιν ὑγιᾶ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς καρδίας τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν αὐτῆς.

Ὅπως δ' ἐν τῷ παρελθόντι, οὕτω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσα φροντίς θέλει καταβληθῇ ἵνα ἡ μικρὰ αὕτη τῶν παιδιῶν φιλην οὐ μόνον μὴ ἐκπέσῃ τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς θέσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ βελτιωθῇ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν, διὰ νὰ δύναται οὕτω ν' ἀνταποκρίνεται ἀναλόγως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὁσημέραι αὐξανούσης κοινωνίας μας.

Ἡ σύνταξις λυπεῖται διὰ τὴν βραδύτητα τῆς δημοσιεύσεως τῆς τρίτης σειρᾶς τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων, ἥτις προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐκτύπωσις αὐτῶν γίνεται ἐν Δονδίνῳ, ἐνῶ ἡ ὑλὴ προετοιμάζεται ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων ἐνταῦθα, στέλλεται ἐκεῖ, στοιχειοθετεῖται καὶ πάλιν στέλλεται ἐνταῦθα ἵνα διορθωθῶσι τὰ τυπογραφικὰ λάθη. — Τοῦτο ἄφ' ἐνὸς καὶ τὸ πολυάσχολον τοῦ διευθυντοῦ τῶν τοιούτων ἔργων ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένοντο αἰτία τῆς τοιαύτης ἀργοπορίας. Ἐλπίζεται ὅμως τώρα, ὅτι κατὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα θὰ εἶναι ἐκτυπωμένη καὶ ἡ τρίτη σειρὰ πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ὠφέλειαν ὅλων ἡμῶν.

Μετὰ τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ νέου ἔτους πάντες οἱ συνδρομηταὶ θὰ λαμβάνωσι καὶ ἐν μικρὸν φυλλάδιον τετρασέλιδον ἢ ὀκτασέλιδον πραγματευόμενον περὶ διαφόρων θρησκευτικῶν πραγμάτων.

Ἐλπίζω, ὅτι ἕκαστος τῶν μικρῶν συνδρομητῶν μου θέλει φιλοτιμηθῇ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν ἐνὸς ἕνα τοῦλάχιστον νέον συνδρομητὴν εἰς τοὺς παλαιούς.

Μένω εὐχόμενος εἰς πάντας ὑμᾶς νὰ διέλθετε καὶ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τοῦ λήγοντος ἔτους με ὑγίαν καὶ εὐτυχίαν.

Ὁ συντάκτης

Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Ὀδηγίαι. Ἐν περιπτώσει πνιγμοῦ, εὐθὺς ἀποῦ ὁ ἄνθρωπος ἐξαχθῇ ἐκ τοῦ ὕδατος, ἀνάγκη νὰ γείνῃ χρῆσις θερμότητος ἐπ' αὐτόν. Ὁ καλύτερος δὲ τρόπος τοῦτο εἶναι χρῆσις θερμοῦ ὕδατος, ὅσον ἡ χεὶρ δύναται νὰ ὑποφέρει, διὰ παντοῦ διπλοῦ ἐμβαπτομένου εἰς αὐτὸ καὶ κατόπιν τιθεμένου ὀπισθεν κατὰ τὸν ἀχέναν.

Συνάμα δὲ τὸ πρόσωπον νὰ στραφῇ πρὸς τὰ κάτω (ἐννοεῖται ὅτι ὁ παθὼν πρέπει νὰ κῆται ἐξηπλωμένος) διὰ νὰ ἐξέλθῃ

τὸ ἐν αὐτῷ ψυχρὸν ὕδωρ, ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῷ στόματι, ἢ εἰς τὸν λάρυγγα ἢ τὴν ῥίνα, διὰ μιᾶς δὲ πρέπει νὰ στρέφεται τὸ πρόσωπον πρὸς τὰ ἄνω καὶ νὰ ἐγγέται ὕδωρ θερμὸν εἰς τὸ στόμα, ν' ἀρίνεται δὲ νὰ τρέχῃ εἰς τὸν φάρυγγα καὶ τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς ρίνας. Μετ' ὀλίγα δὲ δευτερόλεπτα το ὕδωρ τοῦτο πρέπει νὰ χύνεται ἐκ τοῦ στόματος καὶ νὰ ἀντικαθίσταται διὰ νέου πάλιν θερμοῦ, νὰ ἐπαναλαμβάνεται δὲ καὶ ἡ ἐπίθεσις εἰς τὸν ἀχέναν παντοῦ ἢ σπόγγου βρεγμένου εἰς θερμὸν ὕδωρ. Συγχρόνως πρέπει νὰ τηρῆται καὶ ὅλον τὸ σῶμα θερμὸν. Ἡ ἐργασία αὕτη πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ ἕως οὗ ἀναφανῶσι σημεῖα ζωῆς, ἅπανα διὰ τῆς μεθόδου ταύτης δὲν βραδύνονται ν' ἀναφανῶσιν, ἐὰν ὑπάρχῃ ζωὴ ἐν τῷ ἄνθρωπῳ. Τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς ἐνυπαρχούσης ζωῆς εἶναι ἡ ἀρχομένη ἀναπνοή. — Ἀποῦ δὲ αὕτη ἐπανελθῇ εἰς τὴν τακτικὴν τῆς πορείας, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ τηρῆται θερμὸς δι' ὀλίγας εἰσέτι ὥρας.

— Αὐτοθυσία. Εἰς τὴν Βαθείαν βιβλιοθήκην τῆς Ὁξφόρδης ὑπάρχει λίαν συγκινητικὴ ἔκθεσις ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας παιδίου. Ἡ πύλξ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Λεονάρδου ἀπέθῃ ποτὲ ἀνοικτὴ, δύο δὲ παιδιά διὰ διασκέδασιν ἀνέθεσαν ἐπ' αὐτῆς. Ἐνῶ δὲ διεσκέδαζον κινουντες τὰ σκέλη των, ὡς ἐὰν ἦσαν ξριπποί, αἰφνης εἰς τῶν μοχλῶν τῆς θύρας ἐθραύσθη καὶ ἡ θύρα ἔκλινε πρὸς τὰ ἔξω, τὸ ἐν δὲ τῶν παιδιῶν εἰς τὸ γύρισμα τῆς θύρας ἐπρόφθασε νὰ πασθῇ ἀπ' αὐτῆν, ἐνῶ τὸ ἄλλο διὰ τινος στροφῆς κατὰ τὴν πτωσίν του ἐπιάσθη ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ συντρόφου του. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην τὰ παιδιά ἔμενον ἀρκετὴν ὥραν. Τέλος ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὴν θύραν ἤρχισε νὰ ἐξαντληθῇ, ἐφώνησε δὲ εἰς τὸ ἄλλο τὸ κρατούμενον ἀπὸ τοὺς πόδας του ὅτι δὲν ἤδυνάτο νὰ ὑποφέρει περισσότερον καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον καὶ οἱ δύο θὰ ἦσαν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, διότι τὸ ὕψος τῆς θύρας ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἦτο μέγα, ἐνεκα τῆς τοποθεσίας τῆς ἐκκλησίας.

— Καὶ ἡμπορεῖς νὰ σωθῇς, ἐὰν σὲ ἀρήσω; ἡρώτησεν αὐτὸ ὁ σύντροφός του.

— Νομίζω, ἀπεκρίθη ὁ πρῶτος παῖς.

— Λοιπὸν ὑγίαινε καὶ ὁ Θεὸς μαζὺ σου, ἐφώνησεν ὁ μικρὸς ἥρωας καὶ ἀρῆκε τοὺς πόδας τοῦ συντρόφου, καταπεσὼν δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐφρονεῖτο. Ὁ οὕτως ἐλαρυνθεὶς παῖς μετὰ πολλὰς προσπάθειας κατάρθρωσε νὰ ἀναστῇ ἐπὶ τῆς θύρας καὶ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἕως οὗ αἱ ρωναὶ του προσείλυσαν τοὺς ἐντός; τῆς ἐκκλησίας οἱ ὅποιοι τὸν ἔσωσαν ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον θυσίαν του.

Ἡ ἡρωϊκὴ αὕτη πράξις τοῦ παιδὸς ἐκείνου ἐνεγράφη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐκκλησίας ὡς μνημεῖον αὐτοθυσίας λίαν θαυμαστόν.

— Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων μνημονεύει μετὰ βαθείας λύπης τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχαίου καὶ πιστοῦ ἀναπονεριτοῦ καὶ στενοῦ καὶ ἀγαπητοῦ φίλου τοῦ Συντάκτου τῆς Κωνσταντίνου Γεράρδου. Ὁ μακαρὶτὴς ἦτο σπάνιος ἀνὴρ διὰ τὰς οἰγενειακὰς, κοινωνικὰς, καὶ θρησκευτικὰς ἀρετὰς του, καὶ τὴν ἄκραν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην του. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἔχασεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Γεράρδου πολὺτιμον ἑλληνα, ἡμεῖς δὲ ἀγαπητὸν φίλον. Ἐβῆε ὁ Κύριος νὰ παρηγορήτῃ τὴν ἀπορραγανθεῖσαν αὐτοῦ οἰκογένειαν.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ἀνάφερε τὸ ὄνομα νέου Ἰσραηλίου, ὅστις ἔλαθεν εἰδικὴν κληρονομίαν εἰς τὴν γῆν Χαναάν διὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ὑπακοήν του;
2. Ὡνόμασε δὲ Ἰουδαίους, οἵτινες ἀντημεφθήσαν διὰ τὴν ὑπακοήν των, γενόμενοι ἐπιστάται τῆς Ἱερουσαλήμ.
3. Ποῖος ἀρχιερεὺς ἐτάξεν μεταξὺ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα, διότι ἀπέδειχθη εὐπειθὴς εἰς τὸν Θεὸν καὶ πιστὸς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ του;